

### [Stegger Nielsen.]

højelse af Tilskuddene som et Led i Beskæftigelsespolitikken. Det var et kontant Tilskud til Kommunerne paa indtil det samme Beløb, som Forrentnings- og Afdragstilskuddet androg, altsaa yderligere henholdsvis 35 000 eller 46 000 Kr. som kontant Tilskud, saa at Højestebeløbene kan blive henholdsvis 70 000 eller 92 000 Kr. til den enkelte Skole, stadig væk paa Betingelse af fuld Gennemførelse af Byggeriet inden for den nævnte Tidsfrist, 1. Oktober 1942. Disse Forhøjelser har Kommunerne modtaget med stor Tilfredshed, idet Byggepriserne efterhaanden var blevet saa høje, at mange Kommuner saa sig nødsaget til at udskyde deres Byggeri; Fristen er jo — det maa vi ikke glemme — 1948. Kommunerne kan altsaa, hvis de vil, vente med at gennemføre Loven fuldt ud; i alt Fald kan de vente til 1947 med at paabegynde Byggeriet.

Men Fristen for Udnyttelse af det fulde Tilskud var efter mange Kommuners Mening for kort. Mange Kommuner holdt sig tilbage, idet de var ængstelige for, at de ikke kunde forsvare at gennemføre Byggeriet inden for den fastsatte Tidsfrist og saaledes ikke kunde udnytte de forhøjede Tilskud. Naar der nu i nærværende Lovforslag foreslaas en Forlængelse med et halvt Aar, til 1. April 1943, er det altsaa en yderligere Imødekommenhed over for Kommunerne. Men det er jo, vil jeg gerne tilføje, et Vinterhalvaar, Fristen forlænges med. Derved opnaar man at faa et Efteraar, hvilket maaske har større Betydning end det efterfølgende Foraar, men mange Kommuner vilde stærkt have ønsket, at Forlængelsen havde været noget større, dels af Hensyn til selve Byggeriet — der er jo ogsaa noget, der hedder, at man skal have sine Planer godkendt, inden man kan begynde at bygge —, dels og ikke mindst af Hensyn til Materiale-mangelen, der er blevet saa følelig, at Leverandørerne for enkelte Tings Vedkommende kræver en Frist paa indtil 6 Maaneder. Man maa imidlertid gaa ud fra, at Ministeriet har haft tvingende Grunde — og det har naturligvis været de Grunde, der knytter sig til den beskæftigelsesmæssige Side af Sagen — til ikke at kunne gaa med til en Forlængelse af Fristen ud over 1. April 1943, for saa vidt angaar den sidste Del af Tilskuddet.

Der er som nævnt vist en betydelig Imødekommenhed over for Kommunerne, som disse paaskønner, og jeg ved af Erfaring, at vore Landkommuner er stærkt optaget af Spørgsmaalet, saaledes som hele

Tilskudsordningen nu ligger. Der holdes mange Møder inden for de kommunale Raad, der holdes i stor Udstrækning Møder med Kommunernes Indbyggere, og Arbejdet tilrettelægges med Gennemførelse af Nyordningen for Øje. Men alt tager sin Tid, ogsaa Planernes endelige Godkendelse, som er den første Betingelse for, at Arbejdet kan paabegyndes. Der er derfor en Ængstelse i Kommunerne for, at man ikke selv med den nu foreslaaede Forlængelse af Tidsfristen for de forøgede Tilskud kan naa at blive færdig. Det værste vilde jo være at faa begyndt, at være forpligtet over for Licitation, Materialeindkøb o. s. v., og saa eventuelt risikere, at Tiden ikke slog til, saa at man forskertsees Tilbudet om de forhøjede Tilskud og stod tilbage med de oprindelige Tilskud paa højst  $\frac{1}{4}$  af det, der inden for Tidsfristen den 1. April 1943 bliver tilbudt.

Jeg møder denne Ængstelse overalt i denne Tid, hvor jeg samles med de kommunale Raad i det Amt, hvor jeg er Raadgiver i Sagen, og jeg tillader mig at gøre den højtærede Minister opmærksom herpaa. Men jeg gentager, at det betyder ikke, at Kommunerne ikke i høj Grad paaskønner denne Forhøjelse af Tilskuddet og paaskønner den her foreslaaede Forlængelse af Tidsfristen. At den foreslaaede Lov vil fremme Skolebyggeriet og dermed Nyordningens Gennemførelse, samtidig med at den faar Betydning for Beskæftigelsen, som man har tilsigtet at fremme ved den sidste Forhøjelse af Tilskuddene, anser jeg for givet, men det vil ske i stærkere Grad, jo mere man kan overvinde den Ængstelse, jeg tidligere har nævnt, for, at man alligevel ikke kan naa at blive færdig og derved skulde komme til at staa med Forpligtelser, som blev for store. Hvis den højtærede Minister kunde udtale et beroligende Ord i saa Henseende, vilde det være formaalstjenligt.

Jeg takker imidlertid for den foreslaaede Forlængelse af Tilskudsreglerne, og jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

**P. A. Poulsen (Stenderup):** Forholdet er vel nok det, desværre, at man i en Del Kommuner rundt om i Landet giver blankt op med Hensyn til Nybygning af Skoler og Omordning af Skoleforholdene, da det, trods de relativt store Tilskud fra Statens Side, er saa overordentlig dyrt at bygge for Tiden, at man ikke tør lægge disse mægtige økonomiske Byrder paa de i Forvejen mange Steder haardt tyngede Kommunekasser.